abſolui niſi a papa.xvi.q.iiij.ſiquis ſuadente.
a ¶ Idoneam.ergo nō nudam.ſ; pignora vel fideiuſſo
res.C.de v̾.ſig.ſancimus.
b ¶ Iurauerit.ad idē.ſ.de dona.inter vi.⁊ vxo.ꝑ vſas.
C.de epi.⁊ cle.auc.generaliter

c ¶ Relaxatio.fac
ad ea q̄ no.de pe.⁊
re.ꝙ inte.in fi.igit̃
ſi is ꝓpter cui⁹ cul
pā latū ē interdi-
ctū.ſatiſfacer̃ vult
tollet̃ interdictū.
ſi ñ ꝓpter eius cul
pā.ſed alteri⁹ ipe
puni:t.eius ſatiſfa
ctio nō requiritur
ſ.e.ſi ſnia.§.i.ſi āt
culpabil̄ fuit pu-
ta cōſiliari⁹ l̄ auxi
liari⁹.ſ; tollat̃ cau
tio ⁊ iniun gat̃ pe
nitētia.ñ relaxabi
tur interdictū.
d ¶ Eccleſijs.ñ in
telligas de eccl̄ijs
interdictis.ſ; ſit̄
in loco īterdicto.
quod patet.ſ.§.i.
ibi terris ſeu locis
ad idē.ſ.de v̾.ſig.
cū in ptibus.ſic et
loquitur.ſ.de pe.
⁊ re.ꝙ in te.ō pui.
ꝙ nōnullis.ibi cū
tōe terre fuerit in
terdictum.
e ¶ Monaſterijs
⁊ noīe eccleſiaru;
intelligunt̃ mo-
naſteria.liiij.diſt.
§.hac auctoritate
f ¶ Sicut prius.
hic ſtati; determi-
nat ꝑ ſequentia.
h ¶ Interdictis.
quid de non inter
dictis.videretur a
contrario ꝙ eis p̄
ſentibus poſſit ce-
lebrari.ſed dic cō
trarium q: inter
dicto loco oībus
interdictum intel
ligitur ibi audire
diuina niſi ſuper
hoc ſint priuilegia
ti ⁊ videtur expreſ
ſum.ſ.e.li.de pui.

ad eādē ¶ Illis ēt ꝓpter q̄x cul
pā dolū l̄ fraudē lata ē ſnia īt-
dicti.l̄ q̄ ad ꝑpetrādū delictu;
cui⁹ occaſiōe ip̄; interdictū ē
latū ꝑbuerūt auxiliū ꝯſiliū vl̄
fauorē niſi de ipō delicto ſi ſint
tales ꝙ id facer̃ valeāt.pri⁹ ſat;
fecerit.l̄ ō ſatiſfaciēdo idone-
am^a dederit cautōꝫ.aut ſi ſat;
facere nequnt.l̄ hm̄ōi cautōe;
p̄ſtare iurauerit^b.ꝙ cū poterīt
ſatiſfaciēt.⁊ ad ſatiſfactōe; h⁹i
ꝑ eū l̄ ꝑ eos q̄ facere ipa; debēt
⁊ pn̄t p̄ſtandā dabūt ꝯſiliu; ⁊
auxiliū ac iuxta poſſe ſuū fideli
ter laborabūt.ñ ē penitētie bn̄
ficiū aliquaten⁹ ꝯcedendū. ¶
Nec tunc ēt q̄ ad iſtos l̄ alios
q̄ circa h̄ mīme deliquerūt vbi
ciuitas vel locus ali⁹ ſeu vniū
ſitas interdicti exiſtunt.faciē-
da eſt relaxatio^c interdicti ſed
eſt eis ſolummō iniūgenda pe
nitētia ſalutaris. ¶ Adijcim⁹
p̄terea ꝙ ſingulis diebus i ec
cleſijs^d ⁊ monaſterijs^e miſſe
celebrentur.⁊ alia dicantur di
uina officia ſicut^f pri⁹.ſub miſ
ſa tn̄ voce ianuis clauſis excō-
catis ac interdictis^g excluſis.⁊
campanis ēt nō pulſatis.⁊ ta;
canonici q̄; clerici eccl̄iaꝝ.in q̄-
bus diſtributōnes quottidie
illis q̄ horis interſunt canoni-
cis tribuunt̃^h.ſi ad officia nō
venerint ſupradicta.diſtributi
ones eaſdē amittāt ſicut inter
dicto perderēt non extante.ſi
diuinis officijs non adeēnt. ¶
In feſtiuitatib⁹ vero natalis
dn̄i paſche ac pentecoſtes ⁊ aſ-
ſumptōis^i virginis glorioſe cā

licet.que decre.etiam videtur ſuperflua per iſta;.ſed dic
vt ibi dixi in principio.immo ſi decreta.illa intelligere-
tur de priuilegio iuris cōmunis.puta dato hodie ꝑ hāc
decreta.ibi eſſet caſus
h ¶ Tribuuntur.⁊ illis tantum.nō alijs tribui debent.
⁊ conſuetudo contraria non valet.ſ.e.li.de cle.non reſi.
ca.vno.
i ¶ Aſſumptionis.no.terminātū altercatō; querentiu;
quod eſt ſolenius feſtū.an feſtum aſſumptōis an nati
uitatis virginis glorioſe.h; eni eccl̄ia ꝙ ſit celebri⁹ fe-
ſtū aſſumptiōis vt hic vides.Sed in his feſtiuitatibus
quantū poterit celebrari.dic ꝙ in vigilia feſti ad veſpas
q: tunc quo ad officioꝝ celebrationem incipit dies.lx
v.di.quod die.⁊.ſ.de feri.c.ij.⁊ credo ꝙ continuare pote
runt officium vſq; ad veſpas feſtiue diei incluſiue.com
pletoriū aūt ⁊ re-
liqua poſt veſpas
cantare non pote-
runt ſm̄ hanc for
mam ꝑ iura p̄di-
cta.
k ¶ Appropinq̄nt
vleriorem gratiā
igitur habebunt q̄
non peccauerunt
q̄; hi qui peccaue-
runt ⁊ merito.nā
⁊ ſpeciale eſt ī hac
ſententia cōtra ra
tionē iuris ꝙ ali⁹
pro alio puniatur
ſ.de iniuri.⁊ dam.
dato.c.vno.

pane pulſent̃.⁊ ianuis apti; al-
ta voce diuina officia ſolennit̃
celebrentur.excōicatis ꝓrſus
excluſis.ſed interdict; admiſ-
ſis.quibus ob reuerentia; di-
ctarum ſolennitatum.⁊ vt ip
ſi ad humilitatis gratiam ⁊ re
conciliationis affectum facili⁹
inclinentur.prefatis diebus
ꝑticipationem permittim⁹ di
uinorum.ſic tamē ꝙ illi ꝓpter
quorum exceſſum interdictū
huiuſmodi eſt ꝓlatum.altari
nullatenus appropinquent^k.
¶ Ceteris.que circa obſeruati-
onem interdictoru; a noſtris
ſunt p̄deceſſoribus inſtituta ī
ſuo robore duraturis.non ob
ſtantibus quibuſuis p̄uilegijs
eccleſijs monaſterijs ordinib⁹
religionibus ſeu perſonis ec-
cleſiaſticis ſecularibus vel re-
gularibus exemptis ⁊ non ex
emptis ſub q̄uis forma vel ex-
preſſione verborum ab apo.ſe.
conceſſis^l.que contra tenore;
pn̄tis conſtitutionis nulli vo-
lumus ſuffragari.cu; quibus
libertam ſecularibus q̄; regu-
laribus ſufficere debeat.vt tp̄e
interdicti mō premiſſo dieb⁹
celebrent ſupradictis.

¶ Innocentius quartus

De verborum ſignificatione.

Veniēs^a.⁊ īfra.Per
illa^b v̾ba p̄uilegij in
ſpāles ⁊ ꝓprios ecc.
ro.filios vos recipi
mus dictos fratres exemptos
nō^c itelligi.⁊ ipos ex illo i ꝓpri-
os eiuſdē eccl̄ie filios fuiſſe re-
ceptos.q̄ ab alio q̄; a ro.pō.

l ¶ Cōceſſis.erāt
fratres minores ⁊
predicatores ⁊ q̄-
dam alij p̄uilegia
ti.vt certis ſuis fe
ſtiuitatibus cele-
brare poſſent tem
pore interdicti.in
terdum vſq; ad o-
ctauas.hec ⁊ ſimi
lia priuilegia ſūt
reuocata.⁊ puto
etiam per hec ver-
ba generalia reuo
catum priuilegiū
templariorum et
hoſpitaliariorū q̄
in eorum iocūdo
aduentu ſemel in
anno aperiebatur
vna eccleſia in lo
co tp̄e interdicti.
⁊ celebrabāt̃ diui
na.ſ.de p̄ui.vt p̄-
uilegia.⁊ itelligas
de prioribus priui
legijs que reſpicit
hec ꝯſtitutio non
de poſteriorib⁹ cū
ſibi vel ſucceſſori
bus legem impo-
nere non potuerit
licet iudicare potu
iſſet.ſ.e.l.de reſcr.

a ¶ Vc.vlt.C.de legi.digna vox.de ele.innotuit.
Veniens.declarat hic inno.quid ſignificet ver
bum priuilegij.recepimus vos in proprios
filios eccleſie roma.⁊ quis locus dicatur eſſe
deſertus.
b ¶ Per illa verba.q.d.poſſent illi habere alia priuilegia
per que eēnt exempti.ſed ꝑ iſta ñ ſunt.eſt.n.q̄da; decl̄a
tio ꝑ quā non p̄iudicat̃ alijs defenſiōibus.vt dicit in fi.
c ¶ Non intelligi.idem habes.ſ.de priuile.ſi papa.§.ſi-
militer.⁊ vide.j.de hoc in glo.ſed ſunt priuilegiati.

d ¶ Latere. No. igiť dr̄iaȝ inť legatos ꝺ latere ⁊ reliq̄s ad idē. s. de of. leg. c. pe. ⁊. s. e. t. c. i. ſatis eſt q̄ hic ꝙ ꝟba aliq̄d ꝯferant ⁊ aliq̄d opanť. s. e. ti. abbate.
e ¶ Interdici. ſatis puto id in ſuſpēſione. cū illa ſit q̄dā infacin. ⁊ oīa ea ꝯtinenť ſub appellōne cēſure. s. e. ti. q̄rē r. Et qđ dic̄ a q̄ꝗ intelligo ēt ordia rio. nec obſtat. s. e. li. ꝺ ꝓui. ne aliq̄ q̄ vt ibi dr̄ illa de cre. nō h̄ȝ locū ī religioſis q̄b⁹ ꝯceſſum eſt ꝓuilegiū tale rōne loci vel ordis. ad id. s. de ꝓui. c. i. §. in eos.
f ¶ Penit⁹. ſ. q̄ n̄ ē memoria ꝙ habit⁹ vľ cult⁹ fuerit a xp̄ianis ľ ſaracenis. ⁊ idē i ſequenti caſu. ſ. q̄n̄ h̄itat⁹ ľ cult⁹ fuerit. ſ. a ſaracenis. nec ē ꝯtrī memoria. ſ. ꝙ a xp̄ianis fuerit h̄itatus vľ cultus.
g ¶ Deťēt⁹. s. de re iudi. abbate. e. libro.
h ¶ Cōſtruēdas. petita lnia. a papa vt. j. ꝟ. q̄s in loc̄.

vľ legato ab ei⁹ laťe deſtinato iterdici[e] vľ excōicari a quoq̄ꝫ n̄ valeāt declaramus. ¶ Illū locū deſtū i p̄miſſis intelligim⁹ qui n̄ h̄itat⁹ penit⁹[f] neq̄ꝫ cult⁹ fuerit: ľ vltra memoriā hoim ſm indulgentiā lucij ē ſub ſaracenoꝝ ptāte deťēt⁹[g] cēſentes ecclīa in talib⁹ deſertis locis a frib⁹ ipſis ꝯſtructas: ſeu ēt cōſtruēdas[h] i eo plena libertate gaudere: vt ſm idulgentiā lucij nihil ab ipſis legis dioceſane[i] noie valeat p̄ ep̄os exigi: q̄ ſm priuilegiū alex. nō p̄nt inťdicto ſeu excōicatōni ſupponi: q̄s in locis h̄mōi dicti frēs habeāt ptātem petita[k] a ſede apl̄ica[l] licētia ꝯſtruēdi: eaſq̄ꝫ cum ſuis plebib⁹ per ſuos clericos idoneos gubernēt: qui rōe ple

i ¶ Dioceſane. ē lex dioceſana ⁊ lex iuriſditionis de q̄b⁹ plene no. r. q. i. in ſūma. ⁊. s. ꝺ of. or. dilect⁹. ſubeunt q̄ lege iuriſditionis. p̄ter id ꝙ ſūt exēpti p̄ ꝓui. alexā. vt ſeq̄ť
k ¶ Petita. intelligas ⁊ obtēta. ꝯſideret āt poſtulent. q̄ illā obtinebunt. s. e. li. de cē. rōna. ꝟ. ſi vero.
l ¶ A ſede apl̄ica. al's ſuffic̄ lnia dio. de ꝯſe. di. i. nemo et ꝯcor. ad h̄. s. de ꝓui. auc̄te. vbi q̄ ad h̄ diſtinguiť inť loca exēpta ⁊ nō exēpta. m ¶ Examinādi. ne ad aiaꝝ regimē ꝓmoueanť indigni. cū h̄c caſu ꝓmotori inferať pena. s. ꝺ ele. nihil ē. ⁊. n. ars artiū regimē aiaꝝ. s. de eta. ⁊ q̄li. cum ſit.
n ¶ Ab eis. ſ. dioceſanis ep̄is.
o ¶ Subiecte. ꝯcor. s. de p̄b. in lateraū. ⁊. c. de mōchis. ⁊ e. li. ⁊. e. ti. c. i. s. de ꝓui. cū ⁊ plātare. §. cū in ecclīis. et tales rectores ſic iſtituti ſunt ꝑpetui vicarij nequntes abſq̄ꝫ cā rōnabili remoueri. s. e. li. de ca. mo. c. i.
p ¶ Bonis. vn̄cunq̄ꝫ ꝓueniāt. licite n̄ acq̄ſit̄. de h̄. xiiij. q. v. in ſi. s. de deci. ex trāſmiſſa. q ¶ A q̄b⁹ cleric̄. ſ. ordinis ſui.
r ¶ Perſoluant. ſed in quo ſunt iſti priuilegiati quo ad hoc. nōne iſti frēs de iure ſunt ꝓuilegiati. ꝙ nō teneanť ad decimas laboꝝ ⁊ noualiū. s. de deci. ex pte. i. ſūt. n. iſti ꝺ q̄b⁹ hic papa loquiť. tēplarij hoſpitalarij hieroſolymitāi. q̄ cū iberiaceñ. ep̄o q̄oneȝ h̄ebāt ſup̄ diuerſis articuľ. in q̄ cā ꝓduxerūt priuilegia ſup̄ius dicta. Sciendū ē ꝙ iſti fratres laici ſunt ex ordine. q̄ ordinē clericalē nō h̄nt. q̄dā ex eis ſunt milites. s. de ſen. ex. canōica. alij ſunt clerici. iſti igiť fratres de laboribus ⁊ noualib⁹ q̄ colunt. ſolnent decimas ſibiipſis. i. clericis fratribus ordinis ſui. qui clerici de his decimis ep̄o non dabunt quartā. quaȝ al's de iure cōmuni deberet habere. de off. or. ꝯquerente. de preſcrip. de quarta. eſt enim quarta de lege dioceſana. s. de off. or. ꝯquerente a qua nulli ſunt exempti. vt. s. vidiſti. Si igitur bene aduertis per hec ſua priuilegia iſti ob

tinent prius in eo. quia ex quo ſunt proprij ⁊ ſpeciales eccle. ro. filij ab ipſo epiſcopo interdici vel excommunicari non poſſunt. Item ꝙ ratione eccleſiarum per eos cōſtructarum in locis deſertis nihil lege dioceſa. debent epiſcopo. Tertio. ꝙ propter eas excommunicari vel interdici non poſſunt. Quarto ꝙ ſoluȝ per ſuos clericos eas gubernant. Quinto ꝙ decīas laborum ⁊ noualiuȝ ⁊ alia que colūt clericis ſui ordinis. ⁊ ſic ſibiip ſi ſoluunt. Sexto ꝙ de illis decimis quartaȝ epiſcopo non ſoluunt.

biū examinandi[m] ep̄is p̄ſtet: vt ab eis[n] curaȝ recipiāt aiaꝝ: cuȝ plebes ep̄is ſint ſubiecte[o] ¶ Ceteꝝ dicti frēs decimas de laborib⁹ ⁊ noualib⁹ ſuis: q̄s ꝓpriis manib⁹ aut ſūptib⁹ excolūt: ⁊ alijs bōis[p] ſibi a dō p̄ſtitis ꝯuētib⁹ clericoꝝ ordis ſui: a quib⁹[q] q̄rta vľ tertia nullatenus exigať: cū itegritate ꝑſoluāt[r] ſalua moderatione ꝯcilij gn̄al[s] In alijs[t] eoꝝ poſſeſſionib⁹ iure cōi ſeu q̄lib⁹ alio ecclīis ꝑrochialibus ⁊ dioceſano ep̄o reſuato. ¶ Per declaratōeȝ[v] āt h̄mōi nolum⁹ defenſionib⁹ alijs ſeu iurib⁹ priū derogari.

¶ Nico. iij.
C Onſtōneȝ[a] felic̄ recordatōis greg. pape p̄deceſſoris noſtri editaȝ in cōcilio

s ¶ Generalis. s. de deci. nuper. ſcilicet ꝙ de poſſeſſionib⁹ queſitis poſt concilium ſoluūť decimas.

t ¶ In alijs. ſcilicet quas alijs colendas tradunt vel ab alijs colendas recipiunt vel de quibus anteq̄ꝫ fierent noualia magni prouentus proueniebant. vel que ſunt ipſorum quo ad priuilegium ⁊ directum dominium. tamen en ꝑrochiani eas poſſident ⁊ tenēt. pone habentes eas per emphiteoſim. ad hoc. s. deci. dilecti. ⁊. ca. licȝ. ⁊. s. e. q̄d per nouale. ad fi. de acquiſitis poſt concilium diceretur. ſupra prori.
v ¶ Per declarationem. No. verbum ſi ageretur de exēptione. ⁊ exemptio non probaretur. ⁊ pronunciaretur contra opponentem bene fieret preiudicium ſaltem quo ad eum. licȝ non quo ad ſuperiorem. s. de priule. cū oli de reſti. in inte. c. ij. quia ſi non appellatur a ſentētia preterita priuilegiorum de nouo repertorum non reuocať ſententia. s. de re iudi. inter monaſterium. et. c. ſuborta. ſed hic non diffinitiue pronunciat ſed declarat quodāmodo interloquendo. quid importent verba priuilegij. vnde licet per illud priuilegium quo ſunt recepti in filios non ſunt exempti ſi habent alia priuilegia exemptionis bene ſunt exempti. vt dixi in prin. non enim pronunciat illos exemptos vel non. ſed declarat quid illa ꝟba priuilegij importent. Idem in alijs caſibus de quibus ſupra dicitur.
a C Onſtitutionem. Primo declarat manifeſtum ⁊ euidens eſſe ſynonyma. ⁊ idem ſignificare q̄ ad caſum de ele. ſi forte. Secundo declarat conſiderationes ⁊ coniurationes qui iurauerunt ⁊ ſtatuerūt de non recipiendo aliquem in canonicum ad mandatum pape. donec poſſent reſiſtere. Tertio d̄clarat tale ſtatutum deteſtabile ⁊ illicitum multis ex cauſ. ſecūda ibi cōnū. tertia ibi ſtatutū q̄ꝗ. Et declarat p̄mū dc̄m vt. s. dixi dec. s. e. li. ꝺ ele. ſi forte. ⁊ q̄ ibi notant gar. ⁊ guil.
b ¶ Lugd. s. e. li. ꝺ ele. ſi forte. c⁹ ꝟba ad lraȝ. j. ſequunť vſq̄ꝫ ad ꝟbū in illo. vbi ponit declaratōeȝ. ⁊ hec omnia

lugđ[b]. vt ſi forte īter cetera q̄ obijciūť electo. aut poſtulato ſeu al' ꝓmouēdo ad aliquā dignitatē, euidētē ſcīe l' aliū pſone defectū opponi ꝯtigat. đ illo primitus cognoſcať. ⁊ ſi opponētem intētū fuerit deſtitui ꝯitate. a cauſe illi⁹ ꝓſecutione totaliter ſit excluſus. ⁊ al's puniať. ac ſi in obiectoꝝ ꝓbatiōe oīm defeciſſet[c] in illo q̄ manifeſtū[d] defectū in viſu[e] auditu et alijs corporeis ſenſibus necnō ⁊ in memoria ⁊ ēt intellectu[f] opponit electo. locu3 hr̄e. ac q̄ ad intentō3[g] ꝯſtōnis ipi⁹ manifeſtū ⁊ euidēs idē ſupponeť declaram⁹. ¶ Ceteꝝ canonicos cuiuſuis eccl'ie. q̄ ſtatutū[h] fecerūt ſolēniter ⁊ iuramento firmarūt. ꝙ eccl'iam ſuā ⁊ ſeipos ꝯ oēs ipetrantes canonicatu3 ipius eccl'ie defenderēt vſq3 ad ius l' ad ſniam q̄3tū poſſent ad iudiciū dn̄i pape l' ſpālis mandati eiuſdē. ⁊ ꝙ cōibus expēſ ac cū ꝓcuratorio ſigillo capituli ſigillato eaꝺ defēſio fieret ⁊ ꝙ q̄3diu aliq̄s de canonicis eiuſdē eccleſie deciſionem huiuſmodi ⁊ oppoſitō3 vellet pre

dicto[i] mō ſubire. alij canonici ñ poſſent nec deberēt recipere ī canonicū. nec hr̄e ꝓ canonico ī caplo l' extra capl'3 ipetrantē cōſpiratores ⁊ cōiuratores ꝯ ſanctā ro. ec. ac libertatē obediētiā ⁊ auctoritatē ipius decernim⁹. ⁊ eoſdē tanq̄3 cōſpiratores ac ꝯiuratores ſm̄ ſāctōes canōicas[k] puniēdos. ¶ Statutū q̄3 ipm̄. qđ caplo ꝑlibato ⁊ ſingul' ei⁹ pſonis libertatē[l] obedientiā eidē eccleſie ro. debitā exhibendi ſaltē vſq3 ad ſniam ⁊ pontificū romanoꝝ iudiciu3 ſeu ſpeciale mādatū liquido interdicit, ꝓmptū futuroꝝ grauaminū ⁊ expenſaꝝ diſcrimen ingerens. contra legittimas ſanctiones laudabile votu3[m] execrantiū lites vetat iniuſta3 litem mouere compellit. iniq̄ controuerſie ſeu liti cedendo bonam fidē ſeu ꝯſcia3 agnoſcere ꝓhibet. ⁊ adigit ad peccandum[n] conſpirationem ⁊ cōiurationem continere. contra libertatem ⁊ auctoritatem ſeđ apo. manifeſte ac al's deteſtabile proſuſq3 illicitum reputamus. ¶ Idem.

vſq3 ibi expone. vt ibi dixi.

c ¶ Defeciſſet. vt. ſ. c. li. de ele. c. i.

d ¶ Manifeſtū. videbať ꝯ. q2 ꝯſtō ſi forte loq̄bať ī euidēti ⁊ ñ manifeſto. ⁊ aliud vť euidēs. ⁊ aliud manifeſtū Euidēs. n. eſt qđ ſꝑ palā ē ⁊ euidēter apparet. ar. i. q. i. vt euideť. ⁊. s. de accu. euidētia. ff. đ ꝯ hē. ēp. l. ea q̄. qđ. n. ē in euidēti nulla pōt tergiuerſatōe celari. ſ. de coha. cle. ⁊ mu. c. vl. ſ. de of. oz. §. ceteꝝ. e. li. Manifeſtum ꝺo aliq̄ñ ꝓbatōe īdiget. xi. q. iij. eoꝝ de hoc no. ij. q. i. māifeſta. ſ. de coha. cl'. ⁊ mu. vſa. Sȝ ꝯtrū eſt verū ꝑ hāc ꝯſtitutō3 ⁊ merito. nā cōſtō ſi forte req̄rit ꝓbatōem exa mis in euidēti effectu. ⁊ ꝓbať māifeſtū. ſ. đ ele. lone i. C. ſi mi. ſe madi. l. iij. ibi. niſi palā ⁊ euidēter ex iſtoꝝ ꝓbatōe ⁊c. ⁊ preterea hec duo videť ſynonyma. ſ. e. ti. cū oli. Nā ⁊ ſi opponať euidēs defectus ſcīe. ñ palā ħ apparꝫ. ſȝ ē neceſſe examīatōe3 fieri. examiatiōe aūt ħ fiet certū. ff. ſi cer. pe. l. certū imo ēt no. guil. in decre. ſi forte ꝙ ſi obijciať ꝯ effectū ꝙ eſt oio illiteratus. ⁊ iđ repellēdus. lȝ ñ dicatur euidēter l' manifeſte in exceptōe hēbit locū decre. ipius forma. q2 idē eſt verboꝝ ſenſus. ⁊ iđ idē ius eē dꝫ. ſ. de ꝯſti. tranſlato. ff. ad. l. acq̄. illud. ⁊ ad hoc fac inſti. de excu. tu. §. ſilr eū q̄ l'ras neſcit ⁊c. ⁊ formule ꝺboꝝ hodie ſūt ſublate inſti. de ꝺ. ob. §. i. C. de formu. ⁊ ipe. act. ſubl. l. i. ⁊. ij. ⁊ ꝺba ñ debēt ꝑualere ſenſui. ſed eꝯ. ſ. e. ti. intelligētia ⁊ c. ꝓterea. ⁊. i. q. i. marchio. intelligam⁹ ḡ euidentē ⁊ māifeſtū, cui⁹ ꝓbatio ē in euidēti ⁊ māifeſto. lȝ id in exceptōnis forma ñ exprimať. al's ſeq̄reť ꝙ ſi dico electum cecū ex quo nō addo euidenter vel manifeſte nō haberet locū conſtitutio. quod eſſet abſurdum.

e ¶ In viſu. vñ oculo carēs ñ ꝓmouetur. lv. di. ſi euangelica.

f ¶ Intellectu ergo ſiue memoria ſiue intellectu careat non ꝓmouebitur ad dignitatē. xxxix. di. petrus

g ¶ Intentō3 ipius. q. d. interdū bene ſunt diuerſa vt dixi. ſ. in glo. videbatur in prin.

h ¶ Statutum ex hoc ⁊ ex eo quod dicitur in fi. videbať ꝙ canonici poſſint facere ſtatuta. dūmō al's ſint licita ſolet, dici ꝙ capitulum ſine epiſcopo ſtatuta facere non poteſt que tangant generalem ſtatum eccleſie. vel tangant epiſcopum vel eius iura. ſic intelligatur de conſue. cum conſuetudinis. ſ. de his que fi. a prelat. nouit. eſt enim prelatus caput a quo non licet membrum recedere. de preſcrip. cum non liceat. ⁊ hec vera ſunt. etiam ſi capitulum talia ſtatuat cum archidiacono ſuo vel prepoſito l' alio qui poſt epiſcopum pręeſt capitulo. Si vero ſtatuant ſuper his et non tangut epiſcopum vel ſtatū eccl'ie. ſed ſua ſingularia negocia. puta ꝙ cert' modis quotidianas obuentiones diſtribuant vel ꝙ certo modo ad capl'm voceť puta per talem cāpanā vel alio mō vel ꝙ certis tēporibus etia3 non vocati veniant ad capitulum vel his ſimilia. ſatiſ poteſt dici ꝙ ſuper his tenet ipi⁹ capituli ꝯſtitutio ſine epiſcopo al's licita et legittima. ad hoc. ſ. de reſcrip. edoceri ſ. đ ꝯſt. ex litteris ff. ꝙ cuiuſq3 vniuer. l. i. §. ij.

i ¶ Predicto mō ſcilȝ cum procuratorio capituli ⁊ cōmunibus expenſis.

k ¶ Canonicas. xi q. i. ꝯiurationum ⁊. c. ꝯſpirationum ⁊. c. ſe. ⁊ eſt pena taliū depō vt ibi. itē ꝯſpiratores repelluntur ab accuſatōne denūciatōe ⁊ teſtimonio ꝯ eos ꝯ quos ꝯſpirauerūt. iij. q. iiij. ꝯſpiratores. ſ. de accu. q̄lr. ⁊ q̄n. ⁊ cū oporteat. đ ſimo. lȝ heli. ⁊. c. per tuas. ⁊. c. cū oporteat. Eſt aūt coniurare ſil' vel vnum iurare. conſpirare ſil' vel in idē ſpirare. credo aūt ꝙ prelatus qui huic ꝯſtōni per capl'm facte auctem interpoſuiſſet. eadē pena puniretur. oīa en ī noſtra facimus quibus auctē3 impriimur. C. de ve. iu. enu. l. i. vltra mediū. ⁊. ſ. e. li. de ꝑb. ſi eu3 ⁊. c. ſi apoſtolice. e. li. ⁊ per hanc decre. probatur ꝑ inſtrumentum ꝓbať ꝑ crimē, ꝓducitur. n. publicū inſtrm̄ in quo ꝯtinebatur. ꝙ tales canonici tale ſtatutū fecerint. ꝑ quod ꝓbabitur illos eſſe conſpiratores. ad idē. ſ. e. li. de iureiur. cum impoſitōibus. ij. q. vi. §. diffinitiua. ꝺ. null⁹ ſ. de his que fiunt a ꝑla. q̄3to in fi.

l ¶ Libertatem. exhibendi quod eſt. j.

m ¶ Laudabile votum. ſ. de ſindi. c. vno. vnde nec dolum facit qui rem deſerit. vt litem effugiat. ff. đ ali. mu. iu. ca. fac. litem ſi res in fi. ⁊ magnum eſt commodum a lite recedere. propter quod indebitum per tranſactionem ſolutum non repetitur. C. de tranſac. l. ij. ff. de ꝯdi. indebita. in ſumma.

n ¶ Ad peccandum. ad quod ſtatuto conſuetudine vel iuramento aſtringi non poſſumus. ſ. de conſuetu. c. pe. ⁊ vlti. xxij. q. iiij. in malis. ⁊ ca. ſi aliquid. ⁊ per totum. j. de reg. iur. non eſt ⁊ ca. in malis. ſ. e. li. de iureiuran. ca. i.

a Exiit q̃ ſeminat. ne crederet aliq̃s hanc ↄſtõnez eſſe ſublatã. iõ ſic decise hic ponit̃. vt habeat̃ pro reſeruata. ⁊ de ea loquit̃ pemiũ hu᷑ li. in fi. vbi di xi. ⁊ q2 ſic deciſe venit ſub bulla. ⁊ quia. j. etiam prohibet̃ gloſari prohibitioni paredo.

Exiit[a] qui ſeminat: ⁊ infra

¶ Bonifacius octauus.

Priuilegiũ[b] mõaſterio tuo ↄceſſum: vt mona chi ſiue fratres in cellis ad monaſteriũ ipſum ſpectan tib᷑ hitantes: ab alio q̃z a pap̃ vel ei᷑[c] legato excõicari aut ſu ſpendi: vel ipſe celle interdicto ſupponi nõ poſſint nõ fratres in prioratib᷑ eccleſijs ſeu capel lis eiuſdẽ monaſterij ↄmoran tes[d]: aut ipſos prioratꝰ eccl'ias vel capellas ab ordinariorũ iu riſditione in aliq̃[e]: ſed reſiden tes tm̃ in cellis et cellas ipſas hoc[f] eſt loca ſecreta[g] et ſolita ria. que ab hoim ſeparata ↄui ctu[h] ſunt ad ↄtemplandum[i]: et deo vacandum ſpecialit̃ de putata defendat. ¶ Idem.

b ¶ Priuilegium. exemptionis cel'ali cui᷑ mõſterij. q̃d appellatõ celle ſi gnificet. hic oſten dit.
c ¶ Legato. intel ligo generalit̃. ſic gnal'r loquit̃ et q̃ aliud nõ exprimi tur. ⁊ eſt ſi. qđ di xi. s. e. li. de r̃ſcrip. ſtatutũ. i. rñ. i gl. q2 verbum.
d ¶ Cõmorãtes. large loquit̃. q2 i terduz ſunt in ſti tuti ꝑpetuo. iter dum ad tp̃s iter dum ad ſolã mo raz ibi trahendã. de ſta. mo. c. ij. ad fi. s. e. li. de tẽ. or. cum nullus in fi. ⁊ de capel. mo. ca. vno. ſz q̃ ad caſuz nr̃m ñ ẽ curãdũ.
e ¶ In aliq̃. tolle defẽdat qđ ẽ i fi. ⁊ iterz repete. ſz defẽdat reſidẽtes tm̃ ⁊c.
f ¶ Hoc ẽ. ꝓpter hoc facit ad titulum nr̃m de ꝟ. ſig.
g ¶ Secreta ⁊ ſolitaria. cella dicit̃ a celando et occultan do. ⁊ ſic hoc caſu locus ſolitarius. ⁊ talem vitam ducen tes digni ſunt ↄueniẽti honore. xvi. q. i. qui ꝟe. ⁊ ad has cellas religioſi etiam mendicantes de prelatoꝝ licentia tranſire pñt. s. e. li. de exceſ. prela. c. vno. Al's autem large ſumendo dicimus cellas que ſunt etiam infra clauſurã mõſterij. vñ ex cã puto ꝓpt̃ infirmitatez mõchi diſpen ſat abbas cum eo vt habeat ſuã cellã ex cõe dormitoriũ tamen infra monaſterij ſepta. xx. q. iiij. c. vl. ⁊ de talibus cellis hoc priuilegium non intelligit̃.
h ¶ Conuictu. i. cõi victu. i ¶ Contemplandũ. ꝟ vita ↄtemplatiua ⁊ actiua vi. s. de renun. niſi cũ pridez ad fi.
k Sicut nob. priuilegiato aliquo vt poſſit conferre beneficia clericoꝝ ſuoꝝ. quid appellatio clerico rum ſuorum deſignet oſtendit ⁊c.
l ¶ Decedentiũ. nunq̃d talis poſſet ↄferre bñficia ſuoꝝ clericoꝝ cedentiuz vl' decedentium in curia rõna. Item nunquid poſſit ↄferre beneficia clericorum ſuorum alio modo vacantia. dixi. s. e. li. de preben. q̃zuis. ij.
m ¶ Reſiderent. ex ſola reſidentia ſi ñ intereſſent diuinis non ꝑciperent q̃tidianas diſtributiones. vñ nec iſti ꝑci pient. s. e. li. de cle. nõ reſi. c. i. ⁊ ſup hoc vide qđ ibi dixi in glo. no. qđ ſi q̃s dñs. n ¶ Rñdemꝰ. ꝑ hoc vr̃ ꝙ iſta dec. ſit veterꝫ iuris declaratoria nõ noui ꝓmulgatoria. ſz ar. ꝟ. j. dñ dicit volumꝰ. ⁊ ꝙ ſit declaratoria pz. q2 tractat de ꝟbi ſignificatione. ad hoc. s. e. c. ij. rñ. i. in fi. nec bñ occur reret rõ q̃re hoc eſſet ius nouũ ⁊ nõ vetꝰ. p̃terea ꝑuilegiũ prius fuerat ↄceſſum. pꝰ ea priuilegiatꝰ ↄſuluit papã cir ca ꝑuilegiũ ꝑus ↄceſſũ ſic ẽ rñſũ. ꝑ qđ pz. ꝙ a ſucceſſiõe ꝑuilegij ẽt nũq̃z emanaſſz h̃ dec. ꝑuilegiũ ſic eãt itelligẽđ
o ¶ Sibi. ꝑone ↄcedit̃ ei priuilegiũ. vt cũ clericis ſuis ſup pluralitate bñficioꝝ curatoꝝ vl' dignitatũ diſpẽſa re poſſit. vl' eis ↄferre ius ad vacaturas vl' ſiſia. ⁊ bñ dic in his ↄſilib᷑. q2 in alijs caſibus diſſimilibus appellatõ clericoꝝ. ⁊ omnes ſubiectos clericos cõprehendit. s. e. li. de reſcrip. cum tibi. ⁊ põt eſſe rõ. q2 hic de priuilegio loq̃ tur odioſo. q2 ꝑ primũ tollebat̃ ius ſeu ptãs ↄferẽdi bñ ficium ei ad quez ordiario iure ſpe ctabat. per ſcõm minuit̃ cultꝰ di uinus ⁊ non deſer uiens eccl'ie rece pit ſtipendium q̃ bene ambitioſa ⁊ reſtringẽda ſunt talia indulta. s. e. li. de preben. q̃zuis id ẽ qđ non eſt in decre. cum tibi

Si tibi[k] nob ſignificare cu raſti tibi gr̃oſe conceſſi mus: vt bñficia clerico rũ tuoꝝ cedẽtiũ l' decedentiũ[l] poſſis ↄferre: qđq3 ijđ clerici ꝑ bẽdaꝝ ſuaꝝ fructꝰ ꝑcipiãt: ac ſi in ſuis eccl'ijs ꝑſonalit̃ reſide rẽt[m] deꝝ q2 dubitas: q̃ clericoꝝ tuoꝝ appell'one debeãt ↄtineri breui rñdemꝰ[n] oracl'o: ꝙ illos i his ⁊ ſimilib᷑[o] caſib᷑ tuos vo lumꝰ itelligi clericos: qui ꝑ te nõ queſiti ꝓpterea[p] vel recepti ſine fraude ⁊ fictione q̃lib3 de tui clerici familiares exiſtunt: ⁊ in tuis expenſis ↄtinue[q] do meſtici cõmenſales. etiam ſi quos ex illis aliq̃n ꝓ tuis[r] ge rendis negocijs abeſſe contin gat. ¶ Bonifacius octauus.

p ¶ Propterea. ſic s. de elec. c. officij. s. e. li. de reſcri. ſta tutum. §. inſuper de iud. mulieres et de renunci. c. ij. ſic ⁊ affectata tu tela immunitatẽ non prebet. C. de his qui ſpõ. mu. ſube. l. i. ⁊ iij.
q ¶ Continue. ci uili modo intelli gendum ẽ verbũ ff. de ſerui. ſicut. de cõſe. di. v. nunq̃z. ſicut ⁊ ſeruitus dicitur ↄtinua ⁊ aqua quotidiana. ff. de ſeruitu. vr. pre. l. foramen. ff. de aqua quoti. ⁊ e. l. i. §. q̃rt ⁊ fluuius dicitur ↄtinuus qui quandoq3 exareſcit. ff. de flu. l. i. i. rñ.
r ¶ Tuis. s. de cleri. non reſi. ex parte et ſi egrotaret ſerui re intelligitur. ff. de ſta. li. cum heres. §. ſtichus. nec ſumo ita amare verbum quin etiam pro ſuis proprijs inter dum poſſit abeſſe. ad hoc. s. e. li. de preben. preſenti. i. et. ij. rñ. ſicut iudex propter ſua propria negocia differre põt et dimittere cauſam. ff. de iudi. l. ſi longius.

¶ Prohemiũ Jo Andree In c̃a[o] de regl' iur.

Non eſt nouum. vt aliquibus ſpecialiter enu meratis generalis clauſula ſubſequatur que omnia comprehendat. vt. xliv. di. per totum. xxiij. q. v. de occidendis. s. de proba. quoniam ↄtra falſam. s. e. li. de procu. qui ad agenduz. ff. ad. l. aq̃l'. ſi ſeruus ſeruuz. §. inquit lex in fi. C. de ſacro ſan. ec. l. ge nerali. Idcirco poſt rubricas ſupra poſitas que ſm̃ ſuas materias iuris regulas comprehendunt. ponitur hic ru brica generalis ad materias vniuerſas. de re. iu. Si que rat̃ quare in principio ↄpilationis non poſuit hanc rubricam. cum ſepe permittat̃ clauſula generalis ſecu tis poſtmodum ſpeciebus. vt. s. de proba. cum rubricis ſe. de re. eccle. non ali. cum rubricis ſe. de regula. cum ru bricis ſe. ff. de ſerui. cum rubricis ſe. poſſet dari colora tiua reſponſio quia que vltimo dicunt̃ melius memo rie commendãtur. ꝟ conſe. di. ij. liquido. eſt autem vera ſolutio. ideo hunc ordinem obſeruatum. vt oſtenderet̃ ius non ſumi ex regula. ſed regulam ex iure. ſi. n. a p̃nci pio poſita fuiſſet. forſitã crederet aliquis ꝙ ius ſequens regulas ex regulis ſumeret̃. in fi. igit̃ ponit vt appeat ex iure ꝙ preceſſit regulas ſumi. ff. e. l. i. Videnduz eſt igit̃ primo q̃d ſit regula. vnde dicatur. q̃liter conſtituatur. ⁊ qđ ſit eius officium. ⁊ que ipſius ſit poteſtas. Secundo